

Μύθοι για τον «κακό μετανάστη»



Η πολιτισμένη Ευρώπη με την μακρά ιστορία της αποικιοκρατίας επιδίδεται, όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν όπως σήμερα, σ' ένα κυνήγι μαγισσών για τη διαφύλαξη των εθνικών «ιδιαιτεροτήτων» της, την προστασία του «ευγενούς» δυτικού πολιτισμού, την «ανωτερότητα» της κουλτούρας και του ανθρωπολογικού παραδείγματος της.

Οι μετανάστες, στο επίκεντρο της ξενοφοβικής ατζέντας, της ταξικής εκμετάλλευσης και της ρατσιστικής αντιμετώπισης, είναι οι σύγχρονες μάγισσες γύρω από τις οποίες στήνεται το κερδοφόρο (υλικά και ιδεολογικά) πανηγύρι των ευρωπαϊκών ελίτ

και των ακολούθων τους.

«Μας παίρνουν τις δουλειές», «επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό», «δεν ενσωματώνονται», «είναι παράνομοι, εγκληματίες, μολύνουν τις αξίες μας, διαλύουν το σύστημά υγείας»: μερικές από τις κατηγορίες που στοιχειοθετούν με θρησκευτικό φανατισμό το «Κακό» επί γης.

Ο Guardian μαζί με ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές εφημερίδες [αντιπαρέρχεται σε κείμενό του](#) δέκα τέτοιες κοινοτοπίες-επιχειρήματα που δανείζεται όπως δείχνει η εμπειρία ο συντηρητικός με την μάσκα της ηπιότητας μέχρι ο πιο απροκάλυπτος φασίστας.

Στη Γαλλία της εθνικίστριας κυρίας Λεπέν για παράδειγμα, οι μετανάστες βιώνουν περισσότερη ανεργία στο πετσί τους (16,1% σε σχέση με 9,1% των «ντόπιων») την ίδια στιγμή που φοράνε περισσότερο τη φόρμα του εργάτη σε τομείς της παραγωγής όπως οι κατασκευές/οικοδομές, η εποχική γεωργία και το σέρβις. Παράλληλα, υπερεκπροσωπούνται στην επισφαλή εργασία (part-time, συμβάσεις ορισμένου χρόνου κλπ). Με τούτα και μ' εκείνα, η Le Monde καταλήγει ότι οι μετανάστες εργάτες, την ώρα που ο πληθυσμός της χώρας γερνάει, είναι αναγκαίοι για να διασφαλίσουν ένα σταθερό επίπεδο μισθολογικών συνεισφορών.

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή βρήκε ότι οι υποψήφιοι με 'ξένο' όνομα για να βρουν δουλειά, υποβάλλουν συνήθως διπλάσιες αιτήσεις σε σχέση με τους άλλους», γράφει η εφημερίδα La Stampa.

Η Süddeutsche Zeitung με τη σειρά της στενοχωρεί τους εγκληματοφοβικούς επικαλούμενη μελέτη του εγκληματολόγου Christian Walburg. Ο Walburg καθιστά σαφές ότι οι ενήλικοι μετανάστες δεν εμφανίζουν μεγαλύτερη τάση στη διάπραξη εγκλημάτων από τους ντόπιους Γερμανούς ενώ επισημαίνει ότι η σύνδεση εγκληματικών συμπεριφορών με την καταγωγή δεν επαρκεί ως εξήγηση· η κοινωνική περιθωριοποίηση είναι μια πιο ασφαλής ερμηνεία.

Στη Βρετανία, γράφει ο Guardian, η συντριπτική πλειονότητα των

μεταναστών που ζουν στη χώρα δεν χρειάζεται να μάθουν Αγγλικά, καθώς ήδη τα μιλούν. Μόνο 138.000 στο σύνολο των 7,5 εκατομμυρίων ανθρώπων που δεν έχουν γεννηθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεν μιλούν τη γλώσσα.

«Δεν υπάρχει καμία μελέτη που να δείχνει ότι η μετανάστευση συνδέεται με την εκμετάλλευση των κοινωνικών υπηρεσιών», λέει στην El País ερευνητής του Centre for European Policy Studies. Πρόσφατη μελέτη του Κέντρου Μεταναστευτικής Πολιτικής έδειξε μάλιστα ότι οι μετανάστες συνεισφέρουν οικονομικά περισσότερο απ' ότι ξοδεύουν (είναι νεότεροι, δεν αρρωσταίνουν συχνά και είναι σε καλύτερη θέση να δουλέψουν απ'ότι οι γηγενείς).